Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36569
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

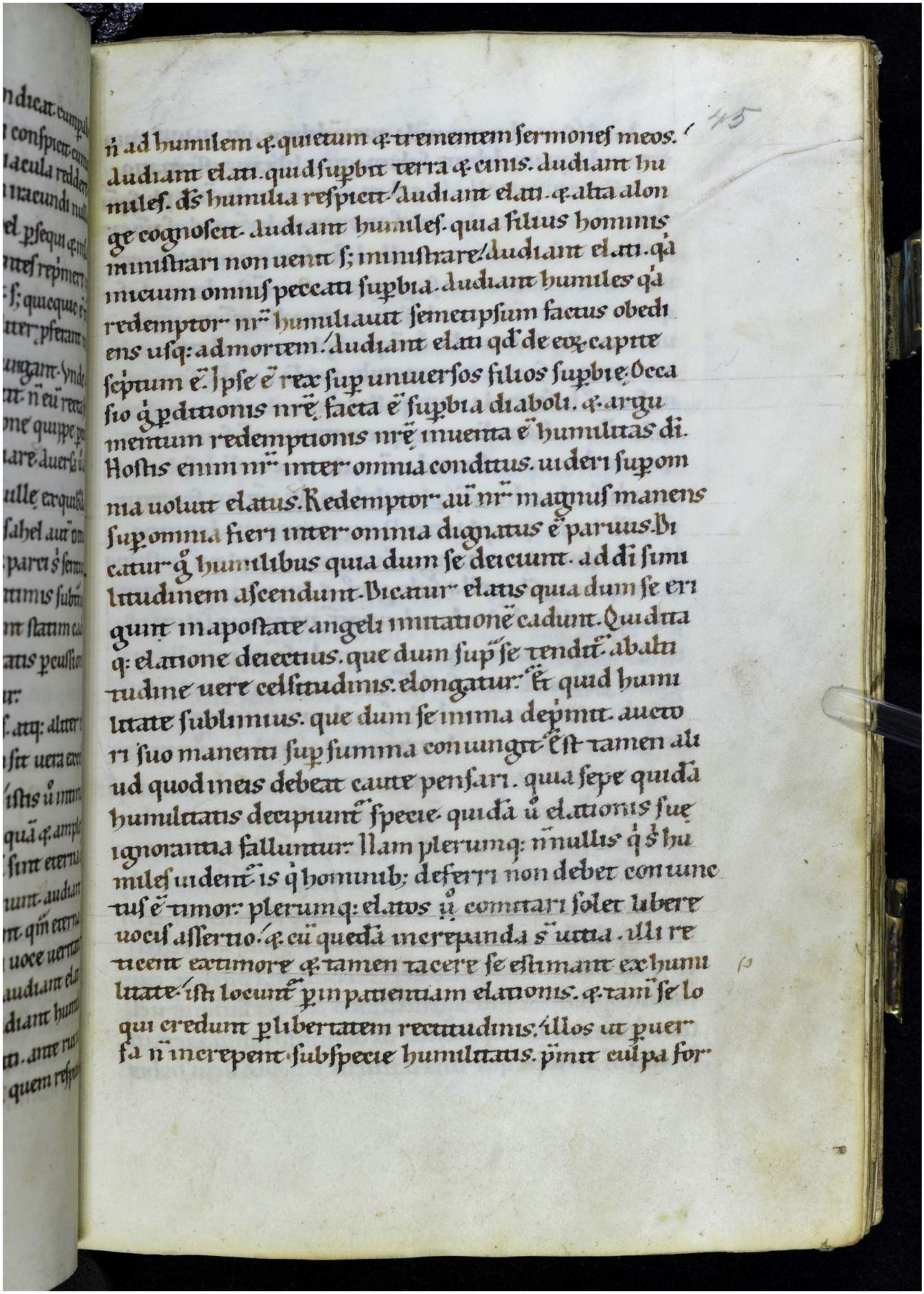

n̄ ad humilem ⁊ quietum ⁊ trementem sermones meos.
audiant elati. quid superbit terra ⁊ cinis. audiant hu
miles. dñs humilia respicit. audiant elati. ⁊ alta alon
ge cognoscit. audiant humiles. quia filius hominis
ministrari non uenit s; ministrare. audiant elati. qa
inimicum omnis peccati superbia. audiant humiles qa
redemptor nr̄ humiliauit semetipsum factus obedi
ens usq: ad mortem. audiant elati qd de eor̄ capite
septum ē. Ipse ē rex sup uniuersos filios superbie. Occa
sio q̄ p̄dationis nrē facta ē superbia diaboli. ⁊ argu
mentum redemptionis nrē inuenta ē humilitas di.
Hostis enim nr̄ inter omnia conditus. uideri super om
nia uoluit elatus. Redemptor aut nr̄ magnus manens
super omnia fieri inter omnia dignatus ē paruus. Bi
catur q̄ humilibus quia dum se deicunt. ad di simi
litudinem ascendunt. Bicatur elatis quia dum se eri
guunt in apostate angeli imitationē cadunt. Quid ita
q: elatione deiectus. que dum sup̄ se tendit̄ abatu
tudine uere celsitudinis. elongatur. Et quid humi
litate sublimius. que dum se infima deprimit. auctō
ri suo manenti sup summa coniungit. Est tamen ali
ud quod infirmis debeat caute pensari. quia sepe quida
humilitatis decipiunt̄ specie. quida u elationis sue
ignorantia falluntur. Nam plerumq: n̄ nullis q̄ s hu
miles uident̄ is q̄ hominib; deferri non debet coniunc
tus ē timor. plerumq: elatos ij comitari solet libere
uocis assertio. ⁊ eū quedā increpanda s̄ uertia. illi re
tinent ex timore ⁊ tamen tacere se estimant ex humi
litate. isti locum p̄ impatientiam elationis. ⁊ tam̄ se lo
qui credunt p libertatem rectitudinis. illos ut puer
sa n̄ increpent subspecie humilitatis. p̄mit culpa for